

ความเป็นมาและความสำคัญ

พฤติกรรม “การอ่าน” โดยทั่วไปของคนไทย ซึ่งรวมไปถึงตำราเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างเว็บไซต์ ฯลฯ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 88.0 ระบุว่าอ่าน อย่างไรก็ดี สัดส่วนร้อยละ 12.0 หรือ 1 ใน 10 ของประชากรที่ระบุว่าไม่อ่านอะไรเลยก็ยังถือเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูงทีเดียวโดยพวกเขาจะระบุว่าสาเหตุหลักคือ ไม่มีเวลาอ่าน (ร้อยละ 63.0) สายตาไม่ดี (ร้อยละ 29.5) และไม่ชอบอ่านหนังสือ (ร้อยละ 25.7)

จากแนวโน้มในปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่มักมีสมาร์ทโฟนเป็นของตนเองเพราะมันพกพาไปไหนมาไหนสะดวกสบายและง่ายต่อการใช้งาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการอ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วนำผลการศึกษารั้งนี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาความทันสมัยให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

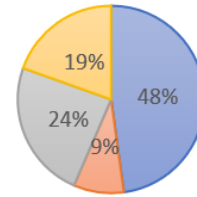
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตระดับปริญญาตรี
2. เพื่อนำข้อมูลมาได้นำเก็บไว้ศึกษาและพัฒนาศักยภาพในการอ่านของนิสิต

วิธีการดำเนินการ

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือนิสิตมหาวิทยาลัยเนชั่น ลำปาง ทุกคณะสาขา แบ่งแยกเป็นชายทั้งหมด 8 คน และแบ่งเป็นผู้หญิงทั้งหมด 38 คน รวมทั้งหมด 46 คน กลุ่มตัวอย่าง จะสุ่มแบบเจาะจงโดยเลือกจากนิสิตที่ใช้สมาร์ทโฟน

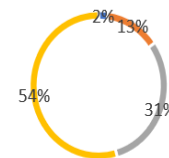
ผลการศึกษา

1. ศึกษาจากสาขาวิชา

■ บริหาร ■ นิเทศ ■ พยาบาล ■ สาธาณสุข

2. ชั่วโมงการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

■ 1-3 ชั่วโมง ■ 2-4 ชั่วโมง ■ 3-5 ชั่วโมง ■ มากกว่า 6 ชั่วโมง

ข้อเสนอแนะ

ภายในมหาวิทยาลัยควรที่จะพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น หรือจริงจังขึ้นเพราะเทคโนโลยีปัจจุบันก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและนิสิตแต่ละคนพร้อมจะรับประสบการณ์การเรียนรู้การสอนสิ่งใหม่ๆจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

เอกสารอ้างอิง

Thepnuan, N. (2015). ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเนชั่น. 7(2), 78-97.

โครงการวิจัยทัศนคติและพฤติกรรมการอ่านของคนไทย. (2548). สมพร หน่วยสกุล.

อภิญา, ดันทวิรงค์. (2557). รักการอ่านฐานสังคมเรียนรู้